

“Bodimo vedno divje iskreni”

Če se nemi hudič — o katerem govori evangelij — spravi v dušo, potem vse pokvari. Če pa ga človek takoj prežene, je vse v redu, srečno gre naprej, vse deluje. — Trden sklep: “divja iskrenost” pri duhovnem vodstvu, obenem pa rahločutna vzgojenost ... in naj bo ta iskrenost takojšnja. (Kovačnica, 127)

21. marec

Zopet potrjujem, da nas vse teži naša beda. Vendar pa nas ne sme nikoli privesti do tega, da bi šli mimo božje ljubezni, temveč nas mora spodbuditi, da se bomo zatekli k tej Ljubezni, da se bomo odeli s to Božjo dobroto, kakor so si nekoč vojščaki nadeli svoj oklep: tisti *ecce ego, quia vocasti me* — računaj name, tukaj sem, ker si me klical — je naša obramba. Ne smemo se oddaljiti od Boga, ker smo odkrili svoje šibkosti; spopasti se moramo s svojo bedo prav zato, ker Bog zaupa v nas.

Kako bomo zmogli premagati to našo ubožnost? S ponižnostjo in iskrenostjo pri duhovnem vodenju ter pri zakramentu spovedi; na teh rečeh vztrajam zaradi njihovega poglobitnega pomena. K osebi, ki usmerja vašo dušo, pojdite z odprtim srcem; ne zapirajte ga, kajti če se v njem naseli nemi hudič, ga je težko spraviti ven.

Oprostite moji nadležnosti, vendar mislim, da je nujno potrebno kakor z ognjem vtisniti v vaš razum, da ponižnost in iskrenost, ki je njena takojšnja posledica, povezujeta vsa druga sredstva in se izkažeta kot temelj učinkovitosti za zmago. če pa se v dušo vtihotapi nemi hudič, pokvari vse. Če ga takoj izkoreninimo, se vse dobro konča, srečni smo, življenje gre naprej v pravi smeri. Zato bodimo vedno *divje iskreni*, toda z razumno olikanostjo.

Rad bi vam pojasnil, da me ne skrbita toliko srce in meso, temveč napuh. Biti ponižni. Ko menite, da imate popolnoma prav, nimate čisto nič prav. Pojdite k duhovnemu voditelju z odprto dušo: ne zapirajte je, kajti — ponavljam — vanjo se naseli nemi hudič, ki ga je težko spraviti ven.

Spomnite se tistega ubogega obsedenca, ki ga učenci niso mogli osvoboditi; samo Gospod je z

molitvijo in postom dosegel njegovo svobodo. Tistikrat je Učitelj naredil tri čudeže: prvega, da je obsedeni slišal, kajti kadar nas obvladuje nemi hudič, duša noče slišati; drugega, da je spregovoril; in tretjega, da je šel hudič ven iz njega. (*Božji prijatelji, 187-188*)

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/dailytext/bodimo-
vedno-divje-iskreni/](https://dev.opusdei.org/sl-si/dailytext/bodimo-vedno-divje-iskreni/) (13. Avg. 2025)